

Hejsan!

Mitt namn är Agnez Jönsson. I höst fyller jag 18 och jag bor i Växjö tillsammans med båda mina föräldrar, min bror Max, hunden Myzac och katten Makrill. Just nu har jag en egen häst som heter Rapz, född 2002 e. Ragazzo, ue. Artist. Rapz har jag på ett litet stall som ligger i Risinge ca en mil utanför Växjö.

Mitt intresse för hästar började redan när jag var riktigt liten. En sommar när jag var tre år gammal kom mamma hem med en liten shettis som hon hade hyrt en vecka. Lilla Sony, som han hette, fick gå i hagen vi hade precis utanför sommarstugan och på honom lärde jag mig rida. Sony fick komma tillbaka till oss även nästa sommar och då hyrde vi en till shettis till min bror som hette Tintin. Efter somrarna med shettisarna tjatade jag på mamma att jag skulle få börja på ridskola, vilket jag sen gjorde när jag var sex. Ridningen blev veckans höjdpunkt och dessutom lärde jag känna några utav mina allra bästa vänner genom stallet under ridskoletiden.

Efter att ha ridit på ridskola i fyra år fick jag min första ponny, Sörgårns Dennis (1994, e. Bostorps Bravad, ue. Balans), som jag kom att dela många underbara minnen med! I början var det dock inte lätt att få fason på den lilla busponnyen. Jag är faktiskt tacksam över att ponnytiden inte alltid var en dans på rosor. Även om Dennis kunde vara lite busig ibland är han ändå en helt underbar ponny med en stor personlighet som kommer förbli min ögonsten för alltid. Nu bor han hos sina nya ägare i Varberg och har det superbra med sin nya lilla ryttare.

När Dennis under en liten period var skadad började jag rida min mammas stora häst, Inderal (1992 e. Amiral, ue. Maraton). Jag var 10 år när jag började och var väl egentligen inte så intresserad av en stor häst när jag hade en söt ponny. Men efter en tid började jag gilla Inderal och jag började tävla honom i hoppning. Han var ingen stor häst, 156 cm, men han hade ett hjärta av guld! 2006 vann vi Euromirror Sommarcup i Ljungby. Vi tog många placeringar tillsammans i upp till 1.10 m. Med Inderal kunde jag utveckla min ridning i hoppningen men framförallt inom dressyren då han hade ärvt sin pappas fina rörelser. Våren 2007 var Inderal med om en olycka och fick en fraktur på framknät som aldrig skulle läka igen. I september 2007 vandrade Inderal till de evigt gröna ängarna. Än idag går det inte många dagar utan att jag tänker på honom.

Rapz och jag tränar och tävlar för fullt i nuläget och känner att vi har utvecklats mycket tillsammans sista halvåret både inom hoppning och dressyr. Just nu tävlar vi 1.20 m och hoppas fortsätta att vara stabila på den nivån. Ett mål jag har är att kanske kunna debutera 1.30 efter sommaren om vi fortsätter att utvecklas så fint. Jag tränar regelbundet hoppning för Hans Olof Ottosson och dressyr för Karin Pettersson, vilka jag trivs bra med.

Future Factory känns som en otrolig möjlighet för mig att utvecklas inom ridsporten men också som en chans att träffa många nya människor. Jag ser verkligen fram emot de två kommande åren och hoppas på att få ta del av en massa ny kunskap och nya erfarenheter.

